

הפעל. ונרשמים איכריו של אותו הזכר באותם ארבעים יום, שהרי ארבעים יום להכליל בו את האור שלמעלה, ולכנות שם את גופו מהאור שלמעלה, כדי שיראה לשמש לפני המלך, ולהמשיך עליו רוח נבואה למטה.

כמו שהשתלם ארבעים יום במעי אמו הגוף שלמטה, כך משתלם למעלה. ועל כן (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא. שהשתכלל למעלה בביתי, כמו הבית שלמטה.

ועל זה (שמות לד) קרן עור פני משה, שהרי מאיר מהקרן העליונה, ומאשף את השמן הטוב על ראשו, והשתלם כל אחד מארבעה יסודות שלו בעשר, הרי ארבעים ימים וארבעים לילות, והמשיך השמן הטוב על ראשו, ואז מאיר.

ואחר כך בא אהרן ושנה לו פרקו, שהוריד לו אותו האור על זקנו, והינו שתי טפות מרגליות, שיורדות על זקן אהרן ומאירות באור גדול, והם רמז לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה, שהתחברו בזקנו של אהרן, והחבור שלהם תלוי במזל העליון.

ואז (תהלים קלא) מה טוב ומה נעים. טוב - זו תורה שבכתב, וזה צדיק. נעים - זה זמירות ישראל, שנקרא נעים, כששורה עליו הנעם של מעלה של העולם הבא. והכל על יד אהרן, שחבר אותם יחד בקרבן.

ועל זה (מלאכי ב) בריתי היתה אתו וגו' - זו הגבירה שלי שהיתה עמו, החיים והשלום - החיים של האם העליונה, ושלום זה שר שלום.

ואהנם לו מורא וייראני (שם), נתמי לו הדרגות הללו לחברן, אותן שתי טפות מרגליות

לאכללא ביה נהירו דלעילא, ולא תבנאה תמן גופיה מנהירו דלעילא. בגין דיתחזי לשמשא קמי מלכא, ולאמשכא עליה רוח (דף נב ע"ב) נבואה לתתא.

בגוונא דאשתלים בארבעים יום במעי אמיה גופא דלתתא, הכי אשתלים לעילא. ועל דא (במדבר יב ז) בכל ביתי נאמן הוא. דאשתכלל לעילא בביתא דילי, כגוונא דביתא דלתתא.

ועל דא (שמות לד לה) קרן עור פני משה, דהא אתנהיר מקרן עילאה, ומשיך שמן הטוב על ראשיה, ואשתלים כל חד מארבע יסודין דיליה בעשר, הא ארבעין יומין וארבעין לילון, ואמשיך שמן הטוב על ראשיה, וכדין אתנהיר.

ולבתר בא אהרן, ושנה לו פרקו, דאחית ליה ההוא נהירו על דיקניה, והיינו שני טפי מרגליות, דנחתי על דיקנא דאהרן. ונהירין נהירו סגי, ואינון רמז לתורה שבכתב ותורה שבעל פה, דאתחברו בדיקנא דאהרן, וחיבורא דילהון במזלא עילאה תלי.

וכדין מה טוב ומה נעים. טוב: דא תורה שבכתב, ודא צדיק. נעים: דא זמירות ישראל, דאיכרי נעים, כד שרא עליה נועם דלעילא, דעלמא דאתי. וכולא על ידא דאהרן, דחבר לון פחדא בקרבנא.

ועל דא (מלאכי ב ה) בריתי היתה אתו, דא מטרוניתא דילי, דהוות עמיה. החיים והשלום, חיים, דאימא עילאה. ושלום, דא שר שלום.

ואתנם לו מורא וייראני. יחבית ליה הנהו דרגין, לחברא לון אינון שתי טפות

נתמי לו הדרגות הללו לחברן, אותן שתי טפות מרגליות